

D U C E D E O
DISCURSUS CIVILIS
D C

VIR TUTE HEROICA

Cum consensu & approbatione Venerandæ & amplissi-
mæ Fac. Philosophicæ in illustri & Regia CHRI-
STINæ, quæ Abóæ ad Auram est, Academia
eruditis ad ventilandum publicè exhibitus,

P R E S I D E
M. JOHANNE S. WAS-
SENIO VV-Gotho.

R E S P O N D E N T E

Andrea Joann. Landtwater
VV-Gotho.

In Auditorio Majori, horis consuetis, ad Diem 20. Decemb.
Anni currentis 1648.

Ovidius.

Difficile est, fateor, sed tendit ad ardua virtus.

Cic.

Nemo unquam magnus fuit sine afflato divino.

A B O Æ,

Imprimebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno 1648.

HEROI EXCELSQ.

Generosissimo ac Illustrissimo
Domino,

DN. LINNARDO
TORSTENSON,

Comiti in Örtala/ L. B. in Wiressta/

Domino in Reesta/Förstena & Rasich/Equitii Aurato.

S. R. M^{tis}. Regnorumq; Sueciæ & Gothiæ Senatori & Con-

filiario, Exercitus Generali Campi Marschallo, nec non

Generali per W-Gothiam, Daliam, Wermelan-
diam & Hallandiam Gubernatori, Do-

mino gratiosissimo,

*Discursus hos Academicos cernunt
humilimusq; offert*

Johannes S. Wassenius,
Author & Præses.

M O H A

Prodomus.

Con dignis clims Socrates celebratus est laudibus,
quod Philosophiam à cælo & astris in terram de-
traxerit, quod tum ab eo præstatum, dum videlicet
relicta cœli, astrorum, Elementorum aliatumq[ue] rerum
naturalium jugi speculacione, animum ad Reip. com-
moda adduceret, ratus se indignè Philosophi salutari
nomine, si in contemplationibus istis ita consenseret,
ut vera beatitudini non aliqua laboris & industria de-
cerneretur particula. Nec absq[ue] acumine: præ-
stantis quidem est Philosophia Theoretica & proinde
digna, qua ab homine excolatur ingenuo, quippe ubi
creatorem ex creaturis contemplari, ubi infinita po-
tentia & bonitatis divine vestigia rimari licet; At
longè præstantior & dignior est Præctica, qua nos ve-
rè bonos & civiliter beatos reddens, malitia semina
ab appetitu tollit ac imminuit. Hæc gubernaculum
illud est, quod agenda & omittenda demonstrans, per
ancipitia fluctuantium dirigit cursum, sine qua etiam
nemo securus esse potest, dicente Seneca. Cum itaq[ue] recte
Philosophari sit virtutem factis exprimere, opera nos
premium arbitramur facturos, si etiam huic quoad vi-
res studium litemus nostrum: Virtus enim sola est,
qua legitima ad beatitudinem via, nos honestos, bonos

*E*s laudabiles facit, quæ quo^m perfectior, eò sublimior eoz
nos magis bonis Angelis, imò ipsi D^eo similes reddit.
*H*oc cum virtus Heroica maximè præstet, quippe quæ
reliquarum virtutum cumulus, apex *E*s consumatio,
placet eam è Disputationibus nostris privatis Ethicis
selectam nunc sub Disputationis publicæ includem pa-
cis revocare.

Rore Sacri laticis recrees nos Rector Olympi,
Ut nobis fructus, laus maneatq; tibi.

THE S I S I.

Virtutem Heroicam hominibus quibusdam tribui non
obscrum erit cōcludere: Data enim est homini re-
cta Ratio, quæ fundamentum omnis virtutis est: Hæc
dum à peculiari Dei afflatu in quibusdam individuis, præ-
stanti Naturâ & temperamento præditis, efficacius erigi-
tur & attollitur, non potest non Heroica virtus surgere,
quod ipsa quoq; rerum Magistra experientia non pau-
pertinis nobis declarat exemplis, idq; ex Historijs partim
Sacrī partim profanis: Varijs enim ætatibus Heroës
quosdam tanquam sidera excitavit DEus, per quos vel
Ecclesiā gubernavit, vel Remp. & imperia erexit ac admi-
nistrevit, vel artes in Societate humana utiles adinvenit.

II. Virtutis Heroicæ nomen varij variè deducunt,
quidam ad hoc, quidam ad illud pro ingenij acumine allu-
dentes, de quibus vid. Piccol. gr. 6. c. 1. Heid. Phil. Moral.
part. 2. f. 401. Dithm. Syst. Eth. Lib. 3. Exerc. 10. Jacob.
Mart. Synopsi. Eth. f. 525. Derivationis autem ratio apud
omnes ferè in hoc convenit, ut denotent virtutem He-
roicam flagrans esse honesti & boni desiderium vehe-
men-

mentemq; impetum ad omnem honestatis actionem,,
adeoq; divinam quandam conditionem supra huma-
nam sortem elevatam, undē etiam illustres viri virtutis
splendorem & eminentiam ostendentes, propter eximia
sua facinora per hominum ora celebrati, Dijs similes, Se-
midei, ex Deo & homine nati olim dicti sunt, imò vitā
hac functi etiamnum inter homines versari perhibentur,
quod variarum fabularum involucris innuere voluerunt
prisci Philosophorum prodromi Poëtæ: undē etiam car-
mina, quibus excelsa præclarorum virorum facta laudi-
bus prosecuti sunt, Heroica appellata. Sic Hercules Jo-
vis, Romulus Martis, Æneas Veneris &c. singuntur filij.

III. Non eodem modo apud authores usurpatur He-
roica virtus. Accipitur n. 1. *Latissimè*, pro omni virtute
tum Spirituali tū Humana. Atq; sic Prophetæ, Apostoli,
Patriarchæ, Martyres & Pij qdā Reges, partim quatenus in
fide, spe & Charitate excelluerunt, partim quatenus a-
lijs etiam virtutibus excellenter ornati fuerunt, Heroës
meritò salutantur. Sic non solum in virtutibus moralib-
us, verum etiam spe & fide Heros insignis fuit Abra-
ham, undē fidelium omnium pater honorario velut titulo
à Spiritu Sancto pronunciatus est. In charitate præter a-
lias virtutes excelluerunt Josephus & David, quatenus
nempe persecutores suos amarunt & bonum pro malo re-
tulerunt. Talis etiam erat Stephanus, qui pro occisorib-
us suis jam jam agonizans, orare non destitit ad exem-
plum Christi, in quo etiam omnium virtutum perfectissi-
ma erat corona.

IV. 2. *Latè*, pro virtutibus non solum moralibus, sed
etiam Dianoëticis. Sic excellenter docti & sapientes,
potissimum autem disciplinarum, artium & scientiarum
inventores Heroum titulo honestati sunt.

V. 3. *Strictè*, pro virtutis saltem moralis excellentia, quæ acceptio propriissimè huc quadrat: Feritas n. cum in moribus sit, ad eosdē etiam virtus feritati opposita erit referenda. Hæc autem acceptio dupliciter accipitur 1. *Generaliter*, pro omnium virtutum moralium cùm perfectarum tūm imperfectarum eminentia divinitus concessa, undē tot facimus virtutis Heroicæ species, qđt species sunt virtutū comūnium: Nulla etn. datur virtus moralis, in qua eminentia & splendor locum non invenire queat. 2. *Specialiter*, pro virtute eminenti, cuius major est difficultas, dignitas & necessitas, quales sunt Pietas, Justitia, Mansuetudo, Fortitudo, Temperantia, Liberalitas &c. Hic autem notandum, quod Magnanimitas & Magnificentia Heroicæ virtutis nomine insigniri semper possunt comparativè, quatenus nempe ad Modestiam & Liberalitatem conferuntur.; Non verò Absolutè, qvum ad virtutis Heroicæ splendorem & culmen aſſurgere ſapè non valeant. Vid. Picc. gr. 6. c. 5.

VI. Dicitur hæc virtus aliàs virtus ſupra nos, quia humana ſolùm induſtriā nequit comparari: Deinde virtutis Excellentia, virtutis splendor, culmen, perfectio: Item affectio divina, quia homines divinos ſive DEO ſimiles facit, partim quatenus rectæ rationi admirabili excellentiā obediunt & obtemperant: Obedientia enim, dicente Piccolomineo, gradus eſt ſimilitudinis; Partim quatenus æmulatione felici alijsq; inimitabili res arduas & divinas aggrediuntur..

VII. Differt hæc à Virtute Communi, non specie, ſed tantum gradu & perfectione, quemadmodum Liberalitas & Magnificentia; Modestia & Magnanimitas: At gradus, qui ſaltem ſecundum magis & minus fit, non ſufficiens eſt ad ſpeciem diſtinctam ponendam. Hoc fusi-

fusius Posset deduci variorum exemplorum per virtutum Chorum collatione, quam, quia pagellarum angustiae prohibent, disputationis conflictui reservamus'.

VIII. His ita prælibatis, hujus virtutis definitionem

Ponimus tales.: **Virtus Heroica est promptitudo agendi secundū honestatis normam, non tam humanā industriā acquisita, quam divinitus quibusdā concessa, quā in affectibus moderandis tales ad beatissimum in hoc mundo statum perfectissimē obtainendum, perficiūtur actiones, quæ solis humanis viribus præstari nequeunt.**

IX. Genus non facimus affectuum absolutam & integrā evulsionem, ut quibusdam placet, Cum virtus Heroica, uti & communis, affectus moderetur, non tollat; Castiget & corrigat, non planè extirpet, de quibus elegantissimē Consultiss. & Præclariss. M. MICHA'E L WEXIONIUS, Juris, Polit. & Hist. in universitate hac Prof. Celeberrimus in Erg. Virt. Th. 7. Imò sublatis
omni

omnibus affectibus, virtus ipsa tollitur & extinguitur.: Tollantur morbi, & peribit Medicina: auferantur lites ac controversiae, & filebit Jurisprudentia; Sic tolle affectus, & ipsam virtutem simul tolles'.

X. Per *Habitum* Ethicorum plurimi virtutem Heroicam definiunt, nec absurdè. Verum nos, Salvâ tamen cuiusq; authoritate, cum Consultis. WEXIONIO præceptore nostro cum honore prænominato potius per *promptitudinem* definiendam censemus, ob rationes ab eo allatas in Disp. Eth. 3. de Virtut. Natura, quam omnino vide. Ne itaq; post Homerum iliada conscribere videamur, Definitionem hanc, quæ in multis cum virtutis communis definitione à Præcl. WEXIONIO data coincidit, non opus censemus scrupulofâ resolutione minutim persequi, cum id ille citato loco sat dextrè & nervosè more suo præstiterit; quæ hoc maximè spectant, paucis exponemus'.

XI. Idem virtutis hujus & Communis facimus *genus* ob rationem in thes. 7. allatam. Differentia sumitur.

I. Ab *EFFICIENTE*, his verbis: *Non tam humana industria acquisita, quam divinitus quibusdam concessa.* Ubi virtutis Heroicæ Efficiens censetur DEUS Ter Opt. Max. qui licet omnium virtutum sit causâ propter igniculos, inentibus nostris inditos, ad virtutis amorem continuò nos instigantes, peculiari tamen ratione ad virtutis Heroicæ in generationem concurrit.

XII. Concursum autem hunc, exercet non solum in pios, Renatos & intra Ecclesiæ pomæria habitantes, verum etiam paganos & extra Ecclesiam constitutos, quatenus nempè singularem afflatum, impetum ac ductū divinum quibusdam communicat, quo incitatæ Heroicæ naturæ, altissima sibi proponunt, aggrediuntur & perfici-

unt,

cunt, unde Heroica facta temerè non sunt imitanda ,
cum motus Heroici sit supra regulam.

XIII. Dum autem peculiarem DEI afflatum nota-
mus, alias causas non excludimus, ut i. Conveniens tem-
peramentum, corpus spiritus & caloris plenum, ingenio-
um acre, cor excelsum. Affectus enim, qui virtu-
tis instrumentale objectum, temperamentum non rarò
seqvuntur. - 2. Accuratam institutionem & ad rerum
gravissimarum exercitia continuam assefactionem,
quæ quām necessaria ad virtutis Heroicæ ingeneratio-
nem, testatur Alexander Magnus, dum se plus præceptoris
quām parenti debere non absq; ratione disserit. Hinc
Hercules taurum tollere potuisse fertur, quia vitulum
sustulit.

XIV. Hinc Differentia petitur. II. à SUBIECTIS, ubi
notanter adponitur: *quibusdam concessas*: Virtus enim
communis in omnes potest cadere, quippe quæ nostris
viribus acquiri potest; Hæc autem non nisi in eos quib;
requisita in superiori thesi allata convenientiunt, undè Heros

Rara avis in terris nigroq; similima cygno.

DEI itaq; præsentia & instinetus peculiaris non solitaria
Sed primaria virtutis Heroicæ causa est.

XV. His positis ad virtutem Heroicam necessarijs
requisitis, mirum fortè alicui videbitur, quod non rarò
secundum tritum veriverbum *Herorum filij noxæ*, cum ta-
men non solum vitiorum sed & virtutum inclinationes
soleant à parentibus in filios derivari, iuxta illud Poëta:

Fortes creantur fortibus & bonis,
Est in iuvencis, est in equis patrum.
Virtus, nec imbellem feroce,
Pregenerant aquilæ columbam.

Nec deniq; assidua institutio & ad virtutes quasvis labori-
osa exercitatio Herorum filijs soleat deesse. Verum He-
roum filios sœpè degenerare & optimorum parentum

pessimos non semel dari filios, passim loquuntur Historiae, testatur Experiencia. Cujus rei variæ adduci possunt causæ utpote 1. Divina providentia ut & ultio, quam à filiis vel propter parentum vel propria eorum delicta DEUS exigit. 2. Nutritionis, educationis & institutio-
nis ratio: Ubi enim primitus male educantur & à tene-
ris ungiviculis in omni voluptatum genere sese voluntate
permittuntur, postea proiectiores ad virtutem cape-
scendam redduntur inhabiles; ad omnis verò generis
vitia proclives. Hic ergo familiam dicit blanda pa-
rentum indulgentia. Cujus rei evidens exemplum habe-
mus in Filiis Eli, vid. 1. Sam. c. 2. 3. & 4. Sic filius The-
mistoclis gloriabatur per se unum totam Græciam regi
& administrari, dicens: quicquid ego volo, hoc vult
mater mea, quicquid mater vult, hoc facit Pater, quicq; d
pater vult hoc placet toti Græciae E. &c. Addunt præ-
terea quidam hanc causam, quod in ultima hac mundi
senecta Natura facta sit langividior ac deterior & paula-
tim magis magisq; in peius ruat, quæ assertio, nostro qui-
dem judicio, incompetens est, ut alibi à nobis declara-
tum.

XVI: Quæstio hic agitari potest, *An in fæminas virtus Heroica requirita quadrare possint?* Respondemus quod infrequentius, quia femelle animos habent imbecilliores & affectus turbulentiores. Deniq; etiam ordinariè à teneris humilioribus destinantur rebus. Non tamen à virtute Heroica fæminas prosus excludimus, cum & olim repertæ & adhuc nunc reperiantur nonnullæ, in-
quibus Heroica virtus satis clare effulsa. Tales fuere Judith, Semiramis, quæ dicente Justino lib. 1. Hist. non modò fæminas virtute, sed etiam viros anteibat, Marza-
retha Danica, Elisabetha Anglicæ. Et quis virtutem
Hero-

Heroicam Amazonam ex nostra gente oriundarum non
obstupescat. Et ut præsa prætervehamus, exemplum
Heroicæ virtutis vivum habemus in Serenissima & Po-
tentissima nostra moderna Regina, CHRISTINA AL-
gusta, in qua cœnsidere virtus Heroica resulget, radijs late
per orbem sparsis: quæ ad nostrā potissimum exhilarati-
onem diu & constanter ut luceat, Deum seruis sollicita-
mus precibus.

XVII. III. Sumitur Differentia à GRADU & PERFE-
CTIONE hoc verbo: *Perfectissimè*. In Virtute enim He-
roica vehementiores & magis incitati sunt animorum
impetu ac in comuni, unde Heroës præ alijs virtutis excell-
entia facile eminent. Hic tamen notandum quod
multi Heroës post res etiam præclarissime gestas fæpe-
numero graviter lapsi tragicosq; exitus fortiti fuerint:
Heros enim dicitur, qui neq; DEUS neq; homo, sed u-
trumq; simul: DEUS, quatenus conditio ejus spectatur,
quæ supra humanas vires altissimè est elevata; Homo,
quatenus mortalitas & inconstantia cernitur: nihil ni-
sub Sole firmum & stabile, sed omnia cum fortunæ rotâ in
orbem aguntur, & ut Lipsij utar verbis, nihil in mundo
constans præter solam inconstantiam.

XVIII. IV. Demum EFFECTIS seu SUCCESSIBUS
virtutem Heroicam & communem differre immunit hæc
verba: *Tales perficiuntur actiones, que solis humanis viribus*
præstari insqueant; In comuni n. spes augurio suo sàpè ca-
dit; Heroica v. virtute præditis omnia facilia sùt & pro-
clivia, nec facile impediri possunt, qn susceptra feliciter ad
exitum perducant. Talem successum natus est Ale-
xander Magnus, qui exiguis copijs ingentia molitus, cele-
ri temporis tractu universum fetè terrarum orbem
imperio suo subjecit, de quo Justinus Lib. II. pag. m. 104

Utrum admirabilius, vicerit, an aggre di ausus fuerit, incertum est. Talis erat P. M. Gustavus I. qui felicissimo ausu, optimo eventu patriam nostram dulcissimam brevi temporis spacio à tyrannide partim corporali, partim spirituali purgavit. Talis erat piæ memorie Gustavus II. ob facinora excelsa & verè Heroica Magnus cognominatus; qui parvâ manu in Germaniam ingressus, pro aris & focis dimicans, tantum Heróa se monstravit, ut ejus successus non solum in vita, verùm & ipsa morte mirari etiamnā terrarum non desinat orbis'. Post hujus autem gloriosam & victoriosam mortem, in Germania ingentem Heróa se s̄apiūs præstítit Illustrissimus & Celsissimus Comes LINNARDUS Vorstenson/ Cujus præclara & verè Heroica facta, successusq; mirabiles per omnes Europæ angulos meritò decantantur.. Et quot hic in nostra patria Heroës possent recenseri? Sed pauperis est numerare pecus'.

XIX. Ut autem virtutis Heroicæ illustrius refūgeat præstantia, vitia sive extrema, quæ huic opponuntur, in considerationem sunt adhibenda. Sunt autem illa vel in excessu vel defectu.

XX. In excessu est FERITAS, quæ est malitia extrema, quâ homo, excusso reclarationis judicio, omniḡ humanitate projecta, inumanissima sceleris perpetrat & hominem infra bestias abicit. Ut itaq; virtus Heroica splendore & Excellentia suâ supra communem sortem hominem elevat: Ita hoc ejus oppositum eundem longè infra bestias deprimit, DEOq; & hominibus detestabilem reddit, reliquis viuis tantò deterius, quantò ea malitiâ summâ superat.

XXI. Liquet hinc nos non solitos esse de feritate bestiarum: In illas enim ut non virtutes, ita nec vitia cadere possunt, cum ratione & electione prorsus destitu-

tæ, solo appetitu ferantur.: Nec admodum de feritate quæ ferè absq; ratione in quibusdam hominibus est, ut illa quæ ex phrenesi, melancholia, ebrietate nimia, aut (quæ etiā huc referri solet) pica sive malacia muliercularum.: Nec primariò de illa quæ ex Barbara multorum asl'vefactione oritur, ut quod quidam projecto pudore nudi oberrent.

XXII. Sed potissimum de feritate cum ratione, quæ à perverso rationis usū seu malitia sciente & volente proficiuntur, cuius etiam tot sunt species, quot Heroicæ virtutis': Inter eas tamen tres fauces humanæ conditionis voracissimæ sunt, ut loquitur Piccol. gr. 6. c. 13. nempe *Profanitas*, quæ à DEO: *Immanitas*, quæ ab' aliorum amore: & *Tyrannis* quæ à salute patriæ avertunt. Ejusmodi feritatem notabiles fuerunt: Herodes infanticida, Phalaris, homines æneo & ardenti tauro includens': Nero, qui uxorem, affines, amicos, præceptorem optimè de se meritum Senecam è medio sustulit, imò ipsam matrem resecuit, quò locum, ubi conceptus, videret: Rex Danie Christiernus II. monstrum humani sangvinis avidissimum: Muscovia Magnus Dux omnium flagitosissimus & crudelissimus Johannes Wasilivvitz, cuius abominabilia & Tyrannica facta recensere horret animus', de quibus prolixè Petrus Petreius Ulb. in sua Sciographia Muscovitica.. Ferus etiam fuit Heliogabalus, sus luto voluptatum amicissima, qui sibi prandenti & coenanti nudas puellas ministrantes constituit: & plures ejusmodi qui externâ sahē figu à & nomine homines'; re iplā a. monstra, bestiæ, imò bestiis longè deteriores'. Huc referri etiam possunt Scortorum monstra, quæ bestijs imaniora proprios foetus enecant.

XXIII. Defectus est Ignavia summa & ineptu oal

omnem virtutis impetum. Huc pertinent omnes iij, quā
porcorum & Asinorum instar, in fœdissimo voluptatum
luto ad poplites hærent, nec superiora semel, unde ge-
nus trahunt, suspiciuntur. Hinc hominum transformati-
ones in Asinos, porcos, lupos aliaq; bruta Physicè quam-
vis absurdæ; Ethicè tamen verissimæ sunt. Huc re-
spexit videtur Pythagoras, dum animas hominum in
cōpora brutorum migrare ingeniosè disserit.

Atā, hac de Virtute Heroica hac vice inter verias occupatio-
nes dicta sunt. Deus Ter Opt. Maximus, qui nos non ad vi-
ta, sed virtutes; non ad humilia, sed sublimia; non ad
terrestria, sed Cœlestia destinavit, eadem bona in
nobis operetur, conservet, tueatur, augent.

Et sicut Insignis VerVs qVe ho-
nor, faMa, VlritVs DeCVs-
qVe In perpetVas æ-
ternItates

SPICILEGIA

Peculiaris Dñi affatus, qui ad Heroicæ Virtutis
ingenerationem concurrit, ad dona Dñi ministran-
tia, non sanctificantia est referendus: Non n. spes, fi-
des, charitas simpliciter de essentia sunt virtutis He-
roicæ, quamvis non inserviamur ad virtutem Heroicam
piorum hominum etiam dona sanctificantia, quæ per
verbum Dñi fidem accendantur, pertinere, unde
Hero-

Heroica virtus in Ecclesiæ Dei incolis quām paganis
eminentior.

2. *Virtus Heroica consistit in mediocritate respectu
extremorum, non perfectionis.*
3. *Virtus periculis excitata splendet, sine Adversario
autem languet: Nam ubi rei præclarè gerendæ ali-
qua non datur occasio, ibi summa ingenia in occulto
latent ut loquitur Plautus, Recte itaq; Ovid. 4.
lib. Trist.*

Hectora quis noster, felix si Troia fuisset?
Publica virtus per mala facta via ost.
4. *Heroica Virtus in pueris radios quosdam de se spar-
gere potest, non autem perfectè lucere, nisi speciali-
ori Dæi instinctu. Sic in Ipbicrate virtus supra e-
tatem admirabilis fuit. Just. Hist. lib. 6. p.m. 69.*
5. *Heroica virtus etiam illegitimè natis competere
potest, quod exemplum Iephæ et aliorum j; evincit.*
6. *Marus violentas sibi ipsis inferentes, non virtute
communi, multò minus Heroicâ prædicti sunt. Non
n. veneramur nomine Martýrum eos, qui sibi colla-
ligaverunt, cum nostrum non sit mort. m arripere,
sed illatam ab alijs accipere. Et sicut turpe est sibi
soli vivere, sic etiam turpe est sibi soli mori. Hinc
Iudas magis deliquit se ipsum cyclopicâ vesaniâ sus-
pendendo, quām Salvatorem prodendo.*
7. *In certamine singulari privato, ubi provocatus cum
provocante congregitar, nulla honestas eluet, ne-
dum virtus Heroica.*

5. Nulr

8. Nullus Heros potest dici malus, scz. quā talis.
Interim potest aliquis excellere in una virtute, in
alia verō turpiter labi. Sic Alexander Magnus
quoad fortitudinem verè Heros fuit, licet alias su-
perbus, iracundus, & saevus fuerit.

P A R A D O X.

Idem bonum potest esse malum.: Et contra.

Corollaria Politica.

I.

- Una & eadem persona duplex regimen, Ecclesiasticum
scz. & Politicum commodè administrare non potest.
2. Potestas Civilis subiecta est spirituali: & vice versa.
 3. Infideli & Hæretico Magistratui à Christianis subdi-
tis debetur obedientia, sed ad aras².
 4. Hæreticos indiscriminatim capite plectendos malè
statuunt Politici Jesuitici: Nulla enim tyrannis
intolerabilior est, quam conscientijs dominari vel-
le. Sinceram tamen Religionem perverse labe-
factantes vel deserentes ab omni supplicio non li-
beramis³. Vid. Decret. Orebroense Anno 1617.
promulg. punct. 10. & 11.
 5. Leges Majorum non facilè mutandæ.

